

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4Csp/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617200265
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3617200265.5

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Boženou Brinčíkovou v právnej veci žalobcu M. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B., K. XXX proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., , so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o zaplatenie sumy 3 221,34 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 50,50 € na účet tunajšieho súdu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou proti žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 3 221,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 221,34 € od 22.11.2016 do zaplatenia.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 6.7.2017 č. k. 4Csp/4/2017-62 tak, že . výrokom I. žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 844,31 € s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 844,31 € s účinnosťou od 22.11.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Súd teda v rozsudku rozhodol len o trovách konania žalobcu, nie aj o trovách konania žalovaného. Tiež súd nerozhodol o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok za žalobu v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

3. Súd rozhodol o náhrade trov konania žalovaného dopĺňacím rozsudkom bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 ods. 3 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia dopĺňacieho rozsudku oznámil súd dňa 5.9.2017 na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu.

4. Podľa § 225 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

5. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku , ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania , ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Keďže súd rozsudkom zo dňa 6.7.2017 č. k. 4Csp/4/2017-62 vo veci nerozhodol o trovách konania žalovaného a rozsudok ešte nenadobudol právoplatnosť, súd aj bez návrhu rozhodol o doplnení tohto výroku. O náhrade trov konania žalovaného súd rozhodol tak , že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, aj keď mal vo veci čiastočný úspech s poukazom na § 257 Civilného sporového poriadku. Súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa skutočnosť, že žalobca sa v konaní domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobu podal z dôvodu, že žalovaný získal na jeho úkor majetkový prospech, pretože napriek tomu, že úver zo zmluvy zo dňa 3.8.2004 bol bezúročný a bez poplatkov, prijal na úver plnenie presahujúce sumu reálne poskytnutého úveru, ktorú mu mal žalobca vrátiť. Za týchto okolností by bolo nespravodlivé priznať nárok na náhradu trov konania žalovanému, keď žalobca ako spotrebiteľ sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo v dôsledku nerešpektovania ustanovení na ochranu spotrebiteľa zo strany žalovaného. K zamietnutiu zvyšku žaloby žalobcu pritom nedošlo z dôvodu, že by žalobca nemal nárok na vydanie vyššej sumy ako 844,31 € ale z dôvodu, že vo zvyšnej časti bolo potrebné , aby sa zaplataenie tejto časti nároku domáhal nie proti žalovanému ale proti jeho právneho nástupcovi. Žalobca však pri podaní žaloby vychádzal z toho, že žalovanú sumu platil stále na ten istý účet, tak pred postúpením pohľadávky ako i po jej postúpení. Vychádzal pritom z údajov o čísle účtu, na ktorý bolo potrebné poukazovať splátky, uvedených v oznámení o postúpení pohľadávky z 28.04.2015. Z tohto oznámenia je zrejmé, že ide o ten istý účet , na ktorý žalobca poukazoval splátky aj pred postúpením pohľadávky na právneho nástupcu žalovaného. Okrem toho aj keď k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť na základe zmluvy zo dňa 18.03.2013, skutočnosť, že k postúpeniu pohľadávky došlo oznamoval právny zástupca žalovaného žalobcovi až dňa 28.04.2015. Po uvedenom oznámení a doručení žalobcovi, žalobca už zaplatil na ten istý účet len niekoľko splátok. Keď v podstate po celú dobu splácania úveru poukazoval žalobca splátky na účet žalovaného a postúpenie pohľadávky mu bolo oznámené až 28.04.2015, žalobca pri podaní žaloby , ktorou sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, vychádzal z toho, že celú žalovanú sumu platil na účet žalovaného a nie na účet jeho právneho nástupcu a preto sa jej vydania resp. vrátenia domáhal práve od žalovaného. Súd všetky tieto skutočnosti považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalovanému napriek jeho čiastočnému úspechu v konaní náhradu trov konania nepriznal.

8. Súd vo výroku II. dopĺňacieho rozsudku zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 50,50 € na účet tunajšieho súdu v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak podľa § 2 ods. 1 písm. a/, § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. a položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Poplatníkom súdneho poplatku za žalobu je v zásade žalobca, ibaže by bol od súdneho poplatku oslobodený. V predmetnom konaní je žalobca oslobodený od súdnych poplatkov, keďže ide o spotrebiteľa domáhajúceho sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu (§ 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb.). Keďže súd podanej žalobe vyhovel v časti o zaplataenie sumy 844,31 €, uložil žalovanému podľa výsledku konania povinnosť zaplatiť pomernú časť súdneho poplatku vo výške 50,50 € (6 % z 844 € po zaokrúhlení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby

každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.